

Присвячується дослідникам полюсів

Пожовтілі від часу нотатки
Таємниці віків бережуть.
Цифри, звіти, щоденники – статки
Тих людей, що знаходили суть,

Свою місію, місце у тому,
Щоб ПОЛЯРНИКА горде ім'я
Переможно принести додому,
Якщо воля Господня така.

Часом доля була милостива,
Чим манила ще більше туди,
Де людина ставала щаслива
Відчуттям, що вдалося дійти!

Багатом довелось заплатити
За цей виклик природі життям.
Та не можна було зупинити
Відчайдух. (Не сприймавсь ними злам).

Хтось з нас скаже: «Та це ж ненормально
На загибель свідомо іти,
Де погода страшна, аномальна.
Всюди тороси, скелі, вітри».

Навіть страшно собі уявити
Поєдинок, бій смерті й життя.
Рік і більше доводилось жити
В злих умовах, де лиш мерзлота.

Не була це безглузда затія.
Кожен з них намагався собі
Довести: мусить збутися мрія
Будь-якою ціною в житті.

Вже позаду домівка лишилась.
З нею затишок, спокій, комфорт.
Може в когось дружина молилась
Чи вгамовував нерви кросворд.

Курс «Вперед!» – до мети, до бажання.
До самої Маківки Землі.
Слабкість, сумніви, страх, коливання
Для полярників справжніх – чужі.

На суєтне, дрібне – обмаль часу.
Всі зусилля – на мрію, мету.
Перемоги не піднято чашу, –
Горя ж випито вже не одну.

Сивини додавалось в волоссі.
Сила волі зашкалу сягла.
Неможливо повірити й досі,
На що здатна людина була!!!

Сила їхнього духу вражала!
Це не люди – Титани! Борці!
В бій людина з стихією стала,
Щоби спершу довести собі:

Неможливе можливо сягнути!!!
Були промахи, болі, цинга...
Та хотілося бачити й чути,
Як сміється Полярна Зоря!

Що життя з цим Видовищем варте!
ТИ ДОСЯГ! ТИ ЗУМІВ! ПЕРЕМІГ!
Нові люди ставали до старту
Первозданний побачити сніг.

Полюс кликав їх знову і знову.
Магнетичне було в зові цім.
Незрадливі були вони слову,
Дане рідним народам своїм.

Славні лицарі Арктики – люди
Різних статусів, рангів, чинів.
Імена їхні світ не забуде.
Ну а кожна держава – СИНІВ!

*Зіновія Ірик
(бібліотека)*